

ไม่ยอมใช้แบบคำขอ

เมื่อประชาชนจะขอข้อมูลข่าวสาร หรือจะติดต่อเรื่องใดก็ตามก็ต้องมีคำขอให้ชัดเจน ให้เจ้าหน้าที่เข้าใจได้ แต่เอกสารแบบไหนละที่จะถือได้ว่าเป็นคำขอ หรือคำร้อง

บริษัท ดอทคอม มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนาเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ๒ โครงการ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนาเห็นว่าการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ถูกต้อง คือผู้ขอจะต้องกรอกแบบคำร้องขอตามที่กำหนดและยื่นพร้อมทั้งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนทุกครั้ง จึงแจ้งให้บริษัททราบ และขอให้เขียนแบบคำร้องและปฏิบัติให้ถูกต้อง แต่บริษัทไม่ดำเนินการ และมีหนังสือทวงถามผลการพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองนาจึงมีหนังสือไปหารือคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารว่า ๑) บริษัท ดอทคอม จะขอเอกสารโดยใช้หนังสือของบริษัทแทนแบบคำร้องได้หรือไม่ ๒) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่กำหนดเรื่องแบบคำร้องไว้เป็นการเฉพาะ จะใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔ ไปปรับใช้ได้หรือไม่ เพราะได้ปฏิบัติในเรื่องการขอข้อมูลข่าวสารให้ต้องใช้แบบคำขอมานานแล้ว และ ๓) ถ้าแบบคำขอไม่ใช่สาระสำคัญแล้ว หากมีคำขอด้วยวาจาหน่วยงานราชการจะให้ข้อมูลข่าวสารได้หรือไม่ ข้อ ๓) นี้น่าสนใจครับ เดียวมีคำตอบ

คณะกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการพลิกตำราตอบอย่างนี้เลยครับ ในมาตรา ๑๑ บัญญัติว่า ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารและคำขอนั้นระบุให้เข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอ ดังนั้น เมื่อบริษัท ดอทคอม มีหนังสือระบุข้อความชัดเจน และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองนาเข้าใจแล้วว่าเขาขออะไร ก็ต้องจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ การกำหนดให้ใช้แบบคำขอก็เพื่อความสะดวกกรณีที่ประชาชนไปตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงาน แล้วประสงค์จะได้สำเนาเอกสาร เจ้าหน้าที่ก็เอาแบบคำขอใส่มือให้เขียน แต่จะกำหนดเป็นเงื่อนไขว่า “ต้องใช้” ไม่ได้ครับ กรณีอย่างนี้เคยมีตัวอย่างแล้ว หน่วยงานส่งสำเนาแบบคำขอกลับไปให้เขียนใหม่ ไม่อย่างนั้นจะไม่รับพิจารณาคำขอทำไม่ได้ ส่วนประเด็นที่หารือว่า ถ้าประชาชนมีคำขอด้วยวาจา คือออกปากขอ จะให้ข้อมูลข่าวสารได้หรือไม่ ตอบว่า ในมาตรา ๑๒ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสาร” เห็นได้ว่าโดยปกติให้ทำโดยยื่นคำขอเป็นหนังสือ แต่กฎหมายไม่ได้บังคับว่าต้องกระทำเป็นหนังสือเท่านั้น ดังนั้น เมื่อมีผู้ขอด้วยวาจา หน่วยงานของรัฐก็สามารถให้ข้อมูลข่าวสารตามความประสงค์ได้ คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตด้วยว่า การขอข้อมูลข่าวสารด้วยวาจาผู้ขอจะขาดหลักฐานว่าได้มีการขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานแล้ว จะมีผลต่อการใช้สิทธิร้องเรียนหรืออุทธรณ์ต่อไปได้ อย่างไรก็ดี เมื่อเรียกสำเนาบัตรประชาชนซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปแล้ว หน่วยงานของรัฐมีวิธีเก็บรักษาอย่างไร ถ้านำไปแนบติดกับคำขอใดๆ ก็เห็นได้ ให้ไปดูมาตรา ๒๓ (๕) คือจัดระบบรักษาความปลอดภัยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพื่อป้องกันมิให้นำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลขอในเรื่องที่จำเป็นดีกว่าครับ

หากทำได้ตามนี้ก็เป็นอันอำนวยความสะดวก การติดต่อนงานของประชาชนได้รับบริการง่ายขึ้น ต้องการหารือ ปรัชณาการใช้สิทธิหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ติดต่อได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๐ www.oic.go.th

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

(หรือ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙)

อยากรู้จัง เรื่องอาหารกลางวันเด็ก

เด็กเป็นอนาคต และความเจริญก้าวหน้าของชาติ เรื่องอาหารการกินการอยู่ต้องได้รับการดูแลที่ดี ตามมาตรฐานกำหนดไม่มีการให้ดื่มนมบูด หรือหักต้นทุนของเด็กแต่ละคนอะไรอย่างนี้ เรื่องนี้ต้องโปร่งใสครับ

พระอรรคตำแห่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนนั้นนั้น ทราบว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีหนังสือแจ้งโรงเรียนนั้นนั้นว่า ได้ตรวจสอบพบว่าการปฏิบัติงานการเงินการบัญชีและพัสดุ รวมทั้งเรื่องในส่วนของอาหารกลางวันนักเรียนไม่ถูกต้องหลายประการ จึงแนะนำให้โรงเรียนนั้นนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุและกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด พระอรรคจึงมีหนังสือถึงโรงเรียนนั้นนั้นเพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่ ๑) หนังสือสัญญาการยืมเงินโครงการอาหารกลางวันภาคเรียนที่ ๒/๒๕๕๓ และภาคเรียนที่ ๑/๒๕๕๔ ๒) ใบจัดซื้อวัสดุเครื่องบริโภคโครงการอาหารกลางวัน และ ๓) สัญญาจ้างแม่ครัว แต่โรงเรียนนั้นนั้น มีหนังสือแจ้งพระอรรคปฏิเสธด้วยเหตุผลว่าพระอรรคทำเรื่องขอเอกสารไปหลายครั้งคือวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ โดยครั้งนั้นก็ได้ตอบไม่อนุญาตไปแล้ว เนื่องจากเห็นว่าพระอรรคเป็นรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่ไม่มีหน้าที่กำกับงานอาหารกลางวัน ถ้าให้ผู้ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปตรวจสอบงาน จะเกิดปัญหาการบริหารจัดการได้ และพระอรรคได้นำเอกสารโครงการอาหารกลางวันไปดำเนินคดีกับนายอัคนี ผู้อำนวยการโรงเรียนนั้นนั้น และนางอุบล รวมทั้งไปร้องเรียนกล่าวหานายอัคนี ต่อหน่วยงานต่างๆ ทั้ง ๓ คน จึงเป็นคู่ความกัน การขอข้อมูลข่าวสารไม่เป็นไปในทางสร้างสรรค์ ส่วนเรื่องที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตรวจสอบพบความบกพร่องนั้น เป็นความเข้าใจคลาดเคลื่อนของพระอรรคเอง และข้อมูลข่าวสารที่ขอมีจำนวนมาก มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายลงลายมือชื่อร่วมรับผิดชอบ หากนำไปร้องเรียนกล่าวโทษจะกระทบสิทธิ์ของผู้ปฏิบัติงาน พระอรรคจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

โรงเรียนนั้นนั้นได้มีหนังสือส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยต่อพระอรรค ให้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องการจัดซื้อจัดจ้างโครงการอาหารกลางวันทั้ง ๓ รายการ ที่พระอรรคมีคำขอดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงาน ถ้าได้เปิดเผยให้รู้โดยทั่วไปจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้อง แสดงความโปร่งใสของหน่วยงาน และตัวคุณเอง ส่วนที่ว่าพระอรรคอาจนำข้อมูลข่าวสารไปประกอบการแจ้งความหรือร้องเรียนหน่วยงานใครต่อใคร จนเกิดผลกระทบต่อบุคลากรของโรงเรียนนั้น เป็นธรรมดาครับที่ผู้ขอต้องรับผิดชอบเป็นการเฉพาะตัวหากนำเอกสารที่ได้ไปใช้โดยมิชอบและเป็นความผิดตามกฎหมายทำความเสียหายกับผู้อื่น เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง และการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงวินิจฉัยให้โรงเรียนนั้นนั้นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่พระอรรคมีคำขอ พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องให้พระอรรค ยกเว้น ที่อยู่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของแม่ครัว การเปิดเผยจะรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) ส่วนเรื่องเอกสารที่ขอมีจำนวนมากก็เรียกเก็บค่าถ่ายเอกสารและค่ารับรองสำเนาถูกต้องได้ ตามประกาศ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ชี้ทางออกให้หมดเลยครับ

เรื่องนี้น่าภูมิใจที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีส่วนในการคุ้มครองสิทธิของเด็กครับ ต้องการหารือ ปรัชญาการใช้สิทธิหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ติดต่อกได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๐ www.oic.go.th “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” (สค ๒๑๘/๒๕๕๙)

ยุพาพร เสรีวัฒนา
นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ

เรื่องนี้...ร้องเรียนได้มัย

เวลาเราไปขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐ แล้วหน่วยงานของรัฐเหล่านี้ไม่ดำเนินการให้ เราจะใช้สิทธิร้องเรียนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่ อยากให้ลองตรวจสอบ และตอบคำถามเหล่านี้ดูก่อนนะคะว่า

- ๑. ท่านร้องเรียนในฐานะบุคคลธรรมดา หรือหน่วยงานของรัฐ
- ๒. ท่านใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารหรือยัง
- ๓. ท่านขอข้อมูลข่าวสารหรือขออะไร

กรณีแรก หากท่านเป็นหน่วยงานของรัฐ ขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน เช่น ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ ขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรี กรณีนี้ทั้งผู้ขอและผู้ถูกขอต่างเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกัน หากสำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบุรีไม่ดำเนินการให้ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ไม่สามารถร้องเรียนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ให้สิทธิประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง รวมทั้งปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ กฎหมายมิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้น ในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ย่อมเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมการปฏิบัติราชการ รวมทั้งหลักการประสานราชการตามระบบบริหารราชการแผ่นดินค่ะ

กรณีที่สอง หากท่านจะใช้สิทธิร้องเรียนว่าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ ท่านต้องมีการขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ไปยังหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นก่อนนะคะ การขอให้ศาลออกหมายเรียกพยานเอกสาร แต่หน่วยงานของรัฐไม่ส่งเอกสารต่อศาล กรณีนี้ ไม่ใช่การขอข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ท่านต้องไปดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานของรัฐด้วยตัวท่านเองก่อน ตรงนี้ต้องขอย้ำนะคะว่า ในการขอข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานของรัฐนั้น ขอให้ท่านเก็บหลักฐานว่าหน่วยงานได้รับหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของท่านไว้แล้วด้วย เช่น ให้เจ้าหน้าที่เซ็นรับเรื่องในสำเนาหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร หรือหากส่งทางไปรษณีย์ ก็ต้องเก็บหลักฐานการส่งไว้ด้วย เนื่องจากบางครั้งมีเรื่องร้องเรียนและทางคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ดำเนินการให้หน่วยงานปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่หน่วยงานชี้แจงว่าไม่เคยได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารจากผู้ร้องเรียนเลย ดังนั้น หากท่านไม่มีหลักฐานแล้ว ย่อมไม่อาจกล่าวอ้างได้ว่าใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ค่ะ

กรณีสุดท้ายเป็นเรื่องที่พบบ่อย คือผู้ร้องเรียนขอให้หน่วยงานของรัฐกระทำการ หรือสอบถาม ข้อมูล/ข้อเท็จจริง เช่น การขอให้สำนักงานที่ดินจังหวัดลำปางตรวจสอบการออกโฉนดที่ดิน หรือการสอบถาม กรมควบคุมมลพิษว่า การตม้ น้ำที่อุณหภูมิต่ำเท่าใด สารพิษจึงจะหายไป หรือการสอบถามสำนักงานศุลกากร กรุงเทพฯขอทราบเหตุผลการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการคัดแยกพัสดุต่างประเทศ ตัวอย่างเหล่านี้ ไม่ใช่ ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง ดังนั้น หากท่านขอให้หน่วยงานของรัฐกระทำการ หรือสอบถาม ข้อมูล/ข้อเท็จจริง และหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการให้ ท่านต้องพิจารณาหน่วยงานที่กฎหมายให้อำนาจ ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนของท่าน และร้องเรียนไปยังหน่วยงานนั้นโดยตรงต่อไปค่ะ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่ให้สิทธิประชาชน เข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ตามหลักการที่ว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” หากมีปัญหา หรือต้องการสอบถามเพิ่มเติม ติดต่อได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล www.oic.go.th
